

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet ändras.

Genom den lagändring som föreslås i propositionen genomförs den senaste ändringen av det så kallade handräckningsdirektivet. Ändringen utvidgar det automatiska informationsutbytet mellan EU-länderna till att också gälla kompletterande skatteuppgifter enligt det så kallade minimiskattedirektivet. Syftet med ändringen av handräckningsdirektivet är att underlätta koncerners anmälningsskyldigheter som följer av bestämmelserna om minimiskatt genom att möjliggöra central inlämning av deklarationer med information om tilläggsskatt inom Europeiska unionens område.

Det föreslås att det till lagen fogas behövliga bestämmelser för att möjliggöra sådant automatiskt informationsutbyte mellan medlemsstaterna som ändringen av direktivet förutsätter.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2026.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING.....	3
1 Bakgrund och beredning.....	3
1.1 Bakgrund.....	3
1.2 Beredning.....	4
2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll.....	5
2.1 Handräkningsdirektivet.....	5
2.2 Målsättning	6
2.3 Huvudsakligt innehåll.....	7
3 Nuläge och bedömning av nuläget	11
4 Förslagen och deras konsekvenser	12
4.1 De viktigaste förslagen	12
4.2 Åtgärder för att intensifiera det administrativa samarbetet enligt handräkningsdirektivet.....	12
4.3 De huvudsakliga konsekvenserna.....	13
4.3.1 Allmänt om konsekvenserna.....	13
4.3.2 Konsekvenser för de skattskyldiga	13
4.3.3 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet	13
5 Alternativa handlingsvägar.....	14
5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser	14
5.2 Handlingsmodeller som planeras eller används i andra medlemsstater	14
6 Remissvar	14
7 Specialmotivering.....	15
8 Ikraftträdande	15
9 Verkställighet och uppföljning	15
10 Förhållande till andra propositioner	16
LAGFÖRSLAG.....	17
Lag om ändring av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet.....	17
BILAGA	19
PARALLELLTEXT.....	19
Lag om ändring av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet.....	19

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Beredningen av propositionen har föranletts av ett direktiv som förutsätter nationellt genomförande. Rådet antog den 14 april 2025 direktiv (EU) 2025/872, nedan *DAC9-direktivet*, om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, nedan *handräckningsdirektivet*. Direktivet offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning den 6 maj 2025, EUT L 2025/872. Direktivet ska tillämpas från och med den 31 december 2025.

DAC9-direktivet baserar sig på artiklarna 113 och 115 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, enligt vilka rådet genom enhälligt beslut i ett särskilt lagstiftningsförfarande och efter att ha hört Europaparlamentet och ekonomiska och sociala kommittén ska utfärda bestämmelser om harmonisering av medlemsstaternas regler inom området för indirekt beskattning samt direktiv om tillnärmning av sådana lagar och andra författningar i medlemsstaterna som direkt påverkar upprättandet av den inre marknaden och dess funktion.

DAC9-direktivet har ett nära samband med minimiskattedirektivet (direktivet om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och stora inhemska koncerner i unionen (EU) 2022/2523)¹, vars syfte är att säkerställa en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och stora inhemska koncerner i EU. Direktivet baserar sig på arbetet med minimibeskattnings i OECD:s och G20-ländernas BEPS-projekt för inkluderande ramverk (OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS (IF)) och följer noggrant de GloBE-modellregler (Global Anti-Base Erosion Model Rules)² som publicerades den 20 december 2021. Minimiskattedirektivet har genomförts nationellt genom lagen om minimiskatt för stora koncerner (1308/2023), nedan *minimiskattelagen*³.

Syftet med minimiskattedirektivet är att säkerställa att multinationella koncerner och stora inhemska koncerner beskattas åtminstone enligt minimiskattenivån oberoende av i vilken stat verksamheten bedrivs. Koncerner som omfattas av reglerna ska beräkna den effektiva skattesatsen för varje jurisdiktion där de är verksamma. Minimiskattesatsen bedöms per jurisdiktion och ifall den faktiska skattesatsen är under 15 procent betalas tilläggsskatt upp till miniminivån på 15 procent. Eventuell tilläggsskatt uppbärs i allmänhet inom jurisdiktionen för koncernens yttersta moderenhet, men ifall jurisdiktionen infört en inhemsk kompletteringsskatt som uppfyller villkoren behåller jurisdiktionen sin primära beskattningsrätt.

I artikel 44 i minimiskattedirektivet föreskrivs det om lämnande av en deklARATION om tilläggsskatt och på allmän nivå om de uppgifter som ska lämnas i deklARATIONEN. Enligt artikeln ska en deklARATION om tilläggsskatt dessutom lämnas in enligt standardmodellen. Artikel 44 motsvarar till sitt innehåll artikel 8.1 i GloBE-modellreglerna. IF har dessutom publicerat anvisningar för lämnande av upplysningar och en standardmodell för deklARATIONER (Globe

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:32022L2523>

² <https://www.oecd.org/en/topics/sub-issues/global-minimum-tax/global-anti-base-erosion-model-rules-pillar-two.html>

³ <https://www.finlex.fi/fi/lainsaadanto/2023/1308?language=swe>

Information Return, GIR)⁴ samt ett modellavtal för utbyte av deklara­ tionsuppgifter. (Multilateral Competent Authority Agreement on the Exchange of GloBE Information (GIR MCAA))⁵. Minimiskattedirektivet innehåller inga sådana senare, preciserande bestämmelser om deklaration och inte heller den standardmodell för deklaration som nämns i direktivet. Enligt artikel 44 i minimiskattedirektivet ska varje koncernenhet lämna in en deklaration om kompletteringsskatt antingen lokalt eller centraliserat av den högsta moderenheten eller en utsedd anmälande enhet. Den centraliserade deklaration som minimiskattedirektivet möjliggör kan emellertid inte genomföras utan ett sådant tillräckligt avtal mellan kvalificerande behöriga myndigheter som avses i artikel 44.1 b i minimiskattedirektivet. Därför har det ansetts nödvändigt att ändra handräkningsdirektivets regler om automatiskt informationsutbyte så att de också omfattar sådant informationsutbyte som avses i artikel 44 i minimiskattedirektivet, varvid det ändrade handräkningsdirektivet också fungerar som ett sådant avtal mellan behöriga myndigheter som avses i artikel 44.1 b och det är möjligt att lämna sådana centraliserade deklarationer inom unionens område som avses i artikel 44.3.

1.2 Beredning

Beredningen av EU-rättsakten

Förslaget behandlades flera gånger i rådets skattearbetsgrupp mellan november 2024 och februari 2025. I direktivförslagets ordalydelsen eftersträvades största möjliga överensstämmelse med de GIR-anvisningar man kommit överens om inom IF och med ordalydelsen i GIR MCAA. Förslaget godkändes under Polens EU-ordförandeskap i april 2025.

Kommissionens förslag (COM(2024) 497 final finns tillgänglig på kommissionens webbplats⁶.

En skrivelse från statsrådet om det nämnda förslaget har lämnats till riksdagen (U 51/2024 rd). Stora utskottet godkände riksdagens ståndpunkt (StoURS 1/2025 rd) och omfattade statsrådets ståndpunkt i enlighet med finansutskottets ställningstagande.

Det nationella beredningsunderlaget till direktivet finns till påseende på riksdagens webbplats⁷.

Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet. Beredningen har gjorts i samarbete med Skatteförvaltningen. Propositionen var på remiss mellan den 12 september och den 26 september 2025 och utlåtanden om den har begärts av de viktigaste intressentgrupperna. På grund av propositionens brådskande natur blev man tvungen att avvika från de sedvanliga anvisningarna om remiss och hörande i samband med lagberedning. Remisstiden var kortare än vanligt för att propositionen skulle kunna lämnas till riksdagen inom tidsfristen för brådskande propositioner hösten 2025 den 9 oktober 2025. Remisstiden på två veckor ansågs vara tillräcklig, eftersom ikraftsättandet av direktivet inte ger medlemsstaterna något egentligt nationellt handlingsutrymme och en del av bestämmelserna i direktivet redan ingår i

⁴ <https://www.oecd.org/en/topics/sub-issues/global-minimum-tax/global-anti-base-erosion-model-rules-pillar-two.html#globe-information-return#globe-information-return>

⁵ <https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/topics/policy-sub-issues/global-minimum-tax/multilateral-competent-authority-agreement-exchange-of-globe-information.pdf>

⁶ eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/HTML/?uri=CELEX:52024PC0497

⁷ https://www.eduskunta.fi/FI/vaski/Kasittelytiedot/Valtioapaivaasia/Sivut/U_51+2024.aspx

minimiskattelagen och en del av bestämmelserna och deras skyldigheter riktar sig till medlemsstaternas behöriga myndigheter, för Finlands del Skatteförvaltningen.

Beredningsunderlaget för propositionen finns i den offentliga tjänsten under adressen valtioneuvosto.fi/sv/projekt med identifieringskod [VM063:00/2025](#).

2 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll

2.1 Handräckningsdirektivet

EU-medlemsstaterna har sedan den 1 januari 2013 tillämpat handräckningsdirektivet, genom vilket direktiv 77/799/EEG om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningens område, som tillämpades till utgången av 2012, upphävdes. Handräckningsdirektivet omfattar alla skatter som tas ut av en medlemsstat och dess delområden eller lokala myndigheter eller som tas ut på deras vägnar, om de tas ut inom det område på vilket fördragen tillämpas med stöd av artikel 52 i fördraget om Europeiska unionen (EUF-fördraget). Tillämpningsområdet omfattar emellertid inte mervärdesskatt, tull och punktskatt, för vilka det finns separata EU-bestämmelser om samarbete, och inte heller obligatoriska socialskyddsavgifter och vissa andra avgifter.

Handräckningsdirektivet har ändrats i syfte att förbättra transparensen i beskattningen genom följande rådets direktiv när det gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning:

Ändring av direktivet	Centralt innehåll
Rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (DAC2)	Obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton
Rådets direktiv (EU) 2015/2376 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (DAC3)	Obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande situationer och förhandsbesked om prissättning
Rådets direktiv (EU) 2016/881 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (DAC4)	Obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om land-för-land-rapportering av skatter som betalas av en multinationell koncern och finansiella uppgifter i olika stater
Rådets direktiv (EU) 2018/822 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang (DAC6)	Obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om gränsöverskridande arrangemang

Ändring av direktivet	Centralt innehåll
Rådets direktiv (EU) 2021/514 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC7)	Obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om väsentliga transaktioner som utförs via digitala plattformar
Rådets direktiv (EU) 2023/2226 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC8)	Obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar från leverantörer av kryptotillgångstjänster

DAC9-direktivet utvidgar handräckningsdirektivets tillämpningsområde till att omfatta även automatiskt utbyte av upplysningar om minimiskatt. Dessutom införs i handräckningsdirektivet en ny bilaga om den standardmodell som ska användas vid utbyte av upplysningar inom minimibeskattningen samt görs andra ändringar som behövs för utbyte av upplysningar inom minimibeskattningen. Ändringarna motsvarar till sitt innehåll det arbete som utförts inom ramen för IF i anslutning till deklaration av upplysningar om minimibeskattningen.

2.2 Målsättning

Syftet med DAC9-direktivet är att underlätta koncernernas anmälningsskyldigheter enligt minimiskattedirektivet genom att möjliggöra en centraliserad anmälan av anmälningar om kompletteringsskatt inom EU-området. Utan direktivet skulle varje koncernenhet i sin medlemsstat behöva lämna in en egen deklaration för tilläggsskatt. Syftet med direktivet är att förenkla anmälningsskyldigheten och minska den administrativa bördan för multinationella koncerner.

Enligt artikel 44.2 i minimiskattedirektivet ska varje koncernenhet lämna in en deklaration tilläggsskatt i den medlemsstat där den är belägen. Enligt denna lokala deklarationsskyldighet ska varje koncernenhet lämna en omfattande deklaration till sin respektive skatteförvaltning om beräkningen av minimiskatten och om vissa uppgifter som gäller hela koncernen. I punkt 3 i samma artikel föreskrivs det om undantag från den lokala anmälningsskyldigheten till den del koncernens högsta moderenhet eller någon annan utsedd anmälande enhet har lämnat in en deklaration om tilläggsskatt för koncernenhetens räkning. Om deklarationen gjorts på koncernenhetens vägnar i en annan stat än den där enheten är belägen, är kravet för en sådan centraliserad deklaration att staterna i fråga har ett gällande avtal om informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna. Om det finns ett avtal om informationsutbyte mellan myndigheterna i samtliga koncernens verksamhetsländer, kan deklaration lämnas centraliserat för alla koncernenheters räkning och koncernenheterna behöver inte lämna in egna lokala deklarationer. När DAC9-direktivet utvidgar handräckningsdirektivets tillämpningsområde till att omfatta också automatiskt utbyte av upplysningar om minimiskatt, fungerar det ändrade handräckningsdirektivet som ett sådant avtal mellan behöriga myndigheter som avses i artikel 44.1 b i minimiskattedirektivet och centraliserad rapportering är möjlig inom unionens område. Det huvudsakliga sättet att fullgöra rapporteringsskyldigheterna förväntas vara centraliserad rapportering via den utsedda rapporteringsenheten, om modellen för informationsutbyte mellan de berörda jurisdiktionerna möjliggör det.

Genom DAC9-direktivet införlivas dessutom den GIR-standardmodell för informationsutbyte om minimibeskattnings som utvecklats inom OECD i EU-lagstiftningen genom att den också

blir den standardmodell för anmälan av uppgifter om tilläggsskatt som avses i artikel 44 i minimiskattedirektivet.

Direktivet och dess mål motsvarar kommissionens strävan att rationalisera och förenkla företagens rapporteringskrav genom att minska denna börda utan att äventyra rapporteringsmålen. Enligt kommissionens uppfattning uppnås målet genom att det informationsutbyte som minimiskattedirektivet förutsätter genomförs i enlighet med DAC9-direktivet. Enligt ingressen kan målen för direktivet inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna på egen hand, utan de kan bäst uppnås på unionsnivå med tanke på omfattningen av den internationella minimiskatten och den inre marknadens funktion. Direktivet gör det också möjligt att genomföra reglerna för informationsutbyte om minimibeskattningen på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater.

Enligt ingressen till direktivet ska medlemsstaterna i samband med genomförandet av DAC9-direktivet som tolkningskälla använda det multilaterala modellavtal för utbyte av deklarationsuppgifter (GIR MCAA) som utarbetats och offentliggjorts inom IF och kommentarerna till det, GloBE-modellreglerna och kommentarerna till dem samt andra anvisningar om minimiskatt jämte senare uppdateringar för att säkerställa en enhetlig tillämpning i alla medlemsstater i den mån dessa källor är förenliga med DAC9-direktivet, minimiskattedirektivet och unionsrätten. Multinationella koncerner ska således när de lämnar in sin deklaration om tilläggsskatt som tolkningskälla använda de anvisningar för ifyllande av GIR-standardmodellen som utarbetats i IF-sammansättningen.

Enligt ingressen till DAC9-direktivet ska handräckningsdirektivet och bilaga VII till det också läsas tillsammans med minimiskattedirektivet, och uttryck som gäller utbyte av minimiskatteuppgifter genom en deklaration om tilläggsskatt ska ha samma betydelse som i minimiskattedirektivet.

Genom DAC9-direktivet ändras dessutom artikel 8.3 a i handräckningsdirektivet så att den omfattar de ändringar i handräckningsdirektivet som gjorts genom DAC8-direktivet i fråga om obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. DAC8-direktivet föreslås bli satt i kraft som lag genom regeringens proposition med förslag till lag om skyldighet för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster att lämna upplysningar i fråga om beskattning och till ändring av vissa lagar (RP 84/2025 rd).

2.3 Huvudsakligt innehåll

Informationsutbyte om minimibeskattning (ny artikel 8 ae)

Genom DAC9-direktivet utvidgas handräckningsdirektivets tillämpningsområde till att omfatta också informationsutbyte om minimibeskattningen. Den största ändringen i handräckningsdirektivet är den nya artikeln om automatiskt utbyte av upplysningar om minimibeskattningen, där grunden för automatiskt utbyte av upplysningar om tilläggsskatt fastställs.

Enligt den nya artikel 8 ae ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att kräva att deklarerande enheter i en multinationell koncern lämnar in en deklaration om tilläggsskatt med hjälp av standardformuläret i bilagan till direktivet för att fullgöra sin deklarationsskyldighet enligt artikel 44 i minimiskattedirektivet.

Den behöriga myndigheten i den medlemsstat som tar emot en deklaration om tilläggsskatt ska utbyta information i enlighet med den mekanism för informationsutbyte (*dissemination approach*)⁸ som godkänts av OECD och G20-ländernas IF-sammansättning:

a) den allmänna delen av deklarationen om tilläggsskatt ska skickas till den verkställande medlemsstat där den multinationella koncernens yttersta moderenhet eller en koncernenhet är belägen,

b) den allmänna delen av deklarationen om tilläggsskatt, med undantag för de sammanfattande uppgifterna på högsta nivå i avsnitt 1.4, sänds till de medlemsstater som enbart tillämpar den nationella tilläggsskatt som uppfyller villkoren:

i. där koncernenheterna i den multinationella koncernen är belägna,

ii. där samföretaget inom den multinationella koncernen eller en medlem i den multinationella samföretagskoncernen är beläget, under förutsättning att den kvalificerade inhemska tilläggsskatten kan påföras samföretag i den berörda jurisdiktionen.

iii. i vilka en kvalificerad nationell tilläggsskatt kan påföras en statslös koncernenhet eller ett statslöst samföretag i den jurisdiktionen,

c) en eller flera delar av jurisdiktionen för deklarationen om tilläggsskatt för de medlemsstater som omfattas av dessa delar av jurisdiktionen och som har beskattningsrätt.

Till jurisdiktioner som tillämpar regeln om kompensation för bortfall i skattebetalning där den procentandel som hänför sig till regeln om kompensation för bortfall i skattebetalning är noll, sänds dock endast den del av deklarationen om tilläggsskatt som innehåller uppgifter om hur tilläggsskatten i enlighet med regeln om kompensation för bortfall i skattebetalning allokeras till den berörda medlemsstaten. Dessa uppgifter ska vara förenliga med avsnitt 3.4.3 i deklarationen om tilläggsskatt. Alla delar som gäller jurisdiktionen ska dessutom sändas till den verkställande medlemsstat där koncernens yttersta moderenhet är belägen.

Den behöriga myndigheten i en medlemsstat ska utbyta uppgifter om deklaration om tilläggsskatt senast tre månader efter utgången av tidsfristen för inlämning av deklaration om tilläggsskatt. Om en anmälan om tilläggsskatt har lämnats in efter utgången av tidsfristen, ska uppgifterna utbytas senast inom tre månader från det att anmälan lämnades in.

Direktivet gör det möjligt att utbyta uppgifter om deklaration om tilläggsskatt mellan medlemsstaterna och att lämna in deklarationer om centraliserad tilläggsskatt inom EU i stället för lokala deklarationer. Informationsutbytet enligt DAC9-direktivet motsvarar IF:s *dissemination approach* -mekanism för informationsutbyte för att säkerställa att alla relevanta jurisdiktioner får den information de behöver på basis av koncernenheternas roll inom koncernen i enlighet med den approach som överenskommits inom IF.

Direktivet möjliggör enbart informationsutbyte mellan EU-medlemsstaterna. För att det ska vara möjligt för koncerner att lämna centraliserad information också i fråga om koncernenheter i länder utanför EU behövs ett motsvarande avtal om informationsutbyte även med sådana andra

⁸ GIR s.8 (https://www.oecd.org/en/publications/2025/01/tax-challenges-arising-from-the-digitalisation-of-the-economy-globe-information-return-january-2025_b03274ed.html)

länder. GIR MCAA-avtalet, som utarbetats i IF-sammansättningen, omfattar detta slags informationsutbyte, och informationsutbytet kan dessutom ske också genom bilaterala avtal.

Medlemsstaterna har prövningsrätt i fråga om vilken modell stora inhemska koncerner ska använda för att fullgöra sina deklarationsskyldigheter enligt minimiskattedirektivet, med undantag för de få fall där en stor inhemsk koncern har ett samföretag som omfattas av en kvalificerad inhemsk tilläggsskatt i en annan medlemsstat än den där den stora inhemska koncernen är belägen.

Samarbete om korrigeringar, efterlevnad och efterlevnadskontroll avseende deklarationer med information om tilläggsskatt (ny artikel 9 a)

Genom DAC9-direktivet fogades till handräckningsdirektivet också en ny artikel 9 a, som gäller samarbete om korrigeringar, efterlevnad och efterlevnadskontroll avseende deklarationer med information om tilläggsskatt. Om en behörig myndighet i en medlemsstat har skäl att tro att uppenbara fel i en deklaration med information om tilläggsskatt som lämnats av en koncerns yttersta moderenhet eller en utsedd anmälade enhet inom en annan medlemsstats jurisdiktion måste korrigeras, ska den utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten om detta. Om den behöriga myndighet som tar emot anmälan är av samma åsikt, ska den utan onödigt dröjsmål vidta lämpliga åtgärder för att få in en rättad anmälan om tilläggsskatt från den berörda koncernens yttersta moderenhet eller den enhet som utsetts att lämna deklarationen. Den ska utan onödigt dröjsmål lämna in en rättad deklaration om tilläggsskatt till alla de behöriga myndigheter med vilka sådan information utbyts i enlighet med DAC9-direktivet.

Om den behöriga myndigheten i en medlemsstat har tagit emot en deklaration från en eller flera koncernenheter i sin medlemsstat om att den yttersta moderenheten i en annan medlemsstat eller den enhet som utsetts att lämna deklarationen lämnar in en deklaration om tilläggsskatt för dess räkning, men uppgifterna inte har lämnats inom föreskriven tid, ska den utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten om detta. Den behöriga myndighet som tagit emot deklarationen ska utan dröjsmål utreda orsaken till att deklarationen om tilläggsskatt inte har lämnats in och underrätta den behöriga myndighet som gjort anmälan om detta inom en månad från det att anmälan togs emot samt ange den förmodade dagen för utbyte av upplysningar i deklarationen. Den uppskattade dagen för informationsutbyte ska infalla senast tre månader efter dagen för mottagandet av underrättelsen om saknade uppgifter.

I ingressen till DAC9-direktivet sägs det att ifall den yttersta moderenheten i en multinationell koncern eller den enhet som utsetts att lämna deklarationen inte lämnat in någon centraliserad deklaration om tilläggsskatt och uppgifterna inte kan fås senast den nya uppskattade dagen för informationsutbyte, kan den behöriga myndighet som anmält de uppgifter som saknas kräva att en deklaration lämnas lokalt, eftersom villkoren för centraliserad deklaration enligt minimiskattedirektivet inte har uppfyllts.

Övriga bestämmelser

När den behöriga myndigheten i en medlemsstat för första gången utbyter de uppgifter som anges i artikel 8 ae, ska uppgifterna om deklaration om tilläggsskatt utbytas senast sex månader efter utgången av tidsfristen för inlämning av deklaration om tilläggsskatt (ny artikel 27 d).

För de medlemsstaters del som beslutat att inte tillämpa regeln om inkomstinkludering och regeln om kompensation för bortfall i skattebetalning i enlighet med artikel 50.1 i minimiskattedirektivet uppskjuts också tillämpningen av bestämmelserna i DAC9-direktivet.

DAC9-direktivet innehåller dessutom ändringar i följande artiklar i handräkningsdirektivet för att täcka informationsutbytet i fråga om minimibeskattningen; definition av automatiskt utbyte av upplysningar (artikel 3), statistik över automatiskt utbyte av upplysningar (artikel 8 b), skyldigheter (artikel 18.4), standardformulär och format för överföring av upplysningar (artikel 20.4), särskilda skyldigheter (artikel 22) samt påföljder (artikel 25 a). Enligt ändringen av artikel 25 a ska medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv vad avser artiklarna 8–8 ae och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

De lagar, förordningar och andra administrativa bestämmelser som är nödvändiga för att följa DAC9-direktivet ska sättas i kraft senast den 31 december 2025.

Standardmall för deklaration om tilläggsskatt (bilaga VII)

Genom DAC9-direktivet fogades till handräkningsdirektivet en ny bilaga VII om anmälan av uppgifter om den standardiserade minimiskatten på deklaration om tilläggsskatt. I del I i bilagan definieras vissa termer som används i bilagan och i direktivets artiklar om informationsutbyte om minimibeskattnings. Del II i bilagan gäller deklaraionskrav; den rapporterade koncernenheten ska identifiera de relevanta avsnitten och de medlemsstater till vilka informationen ska spridas i enlighet med den *dissemination approach* -mekanism för utbyte av uppgifter som beskrivs i artikel 8 ae. Del III gäller formatet på och informationsutbytet mellan stora inhemska koncerners deklaraioner i en situation där en stor inhemsk koncern har ett samföretag som omfattas av en kvalificerad inhemsk tilläggsskatt i en annan medlemsstat än den där den stora inhemska koncernen är belägen.

Del IV i bilagan innehåller en egentlig standardmodell för deklaration om tilläggsskatt. Standardmodellen är helt förenlig med den GIR-standardmodell som utarbetats i OECD:s och G20-ländernas IF-sammansättning. Genom DAC9-direktivet införlivas GIR-standardmodellen i EU-lagstiftningen genom att göra den till en sådan deklaration om tilläggsskatt som avses i artikel 44.5 i minimiskattedirektivet. Genom att använda standardmodellen säkerställs det att multinationella koncerner lämnar samma uppgifter i samma form oberoende av i vilken medlemsstat de är belägna, vilket underlättar fullgörandet av deras deklarationsskyldigheter samt för skattemyndigheternas del bedömningen av beskattningsuppgifter och utbytet av dem. De anvisningar om användningen av GIR-standardmodellen som utvecklats i IF-sammansättningen ska dessutom enligt ingressen till DAC9-direktivet användas som tolkningskälla när deklaraioner om tilläggsskatt fylls i.

Genom att använda en standardmodell strävar man dessutom efter att undvika eventuella andra onödiga datainsamlings-, beräknings- och rapporteringskrav för multinationella koncerner, och eventuella icke samordnade begäranden om ytterligare information från olika jurisdiktioner. Användningen av standardmodellen hindrar emellertid inte skatteförvaltningarna från att vid behov begära ytterligare uppgifter för att säkerställa att minimiskattedirektivet följs i enlighet med deras nationella lagstiftning.

3 Nuläge och bedömning av nuläget

Handräckningsdirektivet har satts i kraft genom lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (185/2013), nedan *lagen om genomförande av handräckningsdirektivet*. Ändringarna i direktivet har till stor del genomförts genom lagändringarna 1703/2015 (DAC2), 1488/2016 (DAC3 och DAC4), 1561/2019 (DAC6) och 1271/2022 (DAC7) i samma lag. Dessutom har det till olika författningar fogats materiella bestämmelser som behövs med tanke på genomförandet och tillämpningen av dessa direktivändringar. Som ett led i genomförandet av direktivet har det i fråga om DAC6 och DAC7 stiftats speciallagar om uppgiftsskyldigas deklarations-, omsorgs- och andra skyldigheter. (lagen om rapporteringspliktiga arrangemang i fråga om beskattning (1559/2019) och lagen om skyldighet för aktörer inom digital plattformsekonomi att lämna uppgifter i fråga om beskattning (1267/2022)).

Minimiskattedirektivet har genomförts genom minimiskattelagen. I avsnittet om deklarationsskyldighet i 8 kap. i minimiskattelagen föreskrivs det om koncernenheters skyldighet att lämna in en deklaration om tilläggsskatt. Enligt 8 kap. 3 § ska en koncernenhet belägen i Finland lämna en deklaration med information om tilläggsskatt till Skatteförvaltningen. Deklarationen får lämnas in av varje koncernenhet själv eller av en utsedd lokal enhet på koncernenhetens vägnar. Enligt 5 § avviker man från den lokala deklarationsskyldigheten om deklarationen för koncernenhetens räkning lämnats antingen av koncernens yttersta moderenhet eller av en enhet som utses att lämna deklarationen, när dessa är belägna i en jurisdiktion som för rapporteringsperioden har ett avtal mellan de kvalificerande behöriga myndigheterna och Finland. Det ändrade handräckningsdirektivet, då det är genomfört, fungerar som ett i 5 § avsett avtal mellan de behöriga myndigheterna, varvid centraliserad rapportering är möjlig mellan medlemsstaterna. Om en koncernenhets deklaration lämnas centraliserat antingen av koncernens yttersta moderenhet eller av en enhet som utses att lämna deklarationen, ska koncernenheten lämna Skatteförvaltningen ett tillkännagivande om den som lämnat in deklarationen om tilläggsskatt.

I 8 kap. 7 § i minimiskattelagen föreskrivs det om de uppgifter som ska ingå i en deklaration med information om tilläggsskatt. Deklarationen med information om tilläggsskatt ska innehålla identifiering av koncernenheterna, information om bolagsstrukturen, uppgifter för beräkning av den effektiva skattegraden inom varje jurisdiktion, uppgifter för beräkning av tilläggsskatten för varje koncernenhet, uppgifter för beräkning av tilläggsskatten för en medlem i en samföretagskoncern, uppgifter för fördelningen av tilläggsskatt enligt regeln om inkomstinkludering och tilläggsskattebeloppet enligt regeln om kompensation för bortfall i skattebetalning för varje jurisdiktion samt en förteckning över femåriga val och årliga val. Enligt 8 kap. 6 § kan Skatteförvaltningen meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas i samband med en deklaration med information om tilläggsskatt, deklaration om tilläggsskatt och anmälan om den som lämnar deklaration med information om tilläggsskatt samt om när och hur uppgifterna ska lämnas in. Enligt 9 § ska en koncernenhet lämna in en deklaration med information om tilläggsskatt, deklaration om tilläggsskatt och anmälan om den som lämnar deklaration med information om tilläggsskatt elektroniskt till Skatteförvaltningen. Skatteförvaltningen har således bemyndigats att meddela närmare föreskrifter om innehållet i deklarationen med information om tilläggsskatt och om hur den ska lämnas, så att uppgifterna kan lämnas i enlighet med standardmodellen i bilagan till handräckningsdirektivet.

I 8 kap. 15 och 16 § i minimiskattelagen föreskrivs det om skatteförhöjning. Skatteförhöjning påförs om en deklaration med information om tilläggsskatt som lämnas i Finland eller en annan föreskriven uppgift, handling eller utredning som har samband med den är bristfällig eller

felaktig eller över huvud taget inte har lämnats in eller om den som ska ge in en anmälan om den som lämnar deklaration med information om tilläggsskatt inte har fullgjort denna skyldighet inom den föreskrivna tidsfristen eller har fullgjort den med väsentliga brister eller fel. Enligt 16 § är grundnivån för skatteförhöjningen 10 procent av det ökade skattebeloppet. i 17 § föreskrivs det om förseningsavgift och beloppet av det.

Minimiskattelagen innehåller på det sätt som beskrivs ovan materiella bestämmelser som behövs redan med tanke på genomförandet och tillämpningen av skyldigheterna enligt DAC9-direktivet. De ändringar i handräckningsdirektivet som gäller informationsutbyte i fråga om minimibeskattningen ska dock utöver i minimiskattelagen också tas in i lagen om genomförande av handräckningsdirektivet för att DAC9-direktivet ska kunna genomföras på behörigt sätt och för att det ska vara möjligt att automatiskt utbyta uppgifter om deklarationer om tilläggsskatt och att centraliserat deklarerat dem mellan medlemsstaterna.

En anslutning till det modellavtal för utbyte av information om tilläggsskatt (GIR MCAA) som godkänts och publicerats inom ramen för IF och aktiveringen av informationsutbytet med stater utanför EU möjliggör centraliserad deklaration också i fråga om länder utanför EU. MCAA, som godkänts inom ramen för IF, blev färdigt våren 2025 och öppnades för anslutning sommaren 2025. Finland undertecknade avtalet i september 2025.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

Syftet med propositionen är att genomföra rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning. Genom DAC9-direktivet införs ett obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar mellan EU-medlemsstaterna om minimibeskattnings.

Det föreslås att direktivet genomförs med hjälp av en så kallad genomförandeakt i blankettform, enligt vilken de bestämmelser i direktivet som hör till området för lagstiftningen ska iakttas som lag i Finland. Utöver denna genomförandebestämmelse innehåller lagförslaget endast sådana bestämmelser om tillämpningsområde och samarbetsformer som behövs med tanke på genomförandet och tillämpningen av skyldigheterna enligt direktivet.

4.2 Åtgärder för att intensifiera det administrativa samarbetet enligt handräckningsdirektivet

De bestämmelser i DAC9 som behandlas i avsnitt 2.3 i denna proposition är sådana att de inte förutsätter några andra ändringar i lagstiftningen än att lagen om genomförande av handräckningsdirektivet uppdateras. En del av bestämmelserna i direktivet ingår redan i minimiskattelagen och en del av bestämmelserna och deras eventuella skyldigheter gäller de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, i Finland Skatteförvaltningen. Skatteförvaltningen bör därför beakta dem på ett tillbörligt och tillräckligt sätt och vid behov genom sina uppdaterade förfaranden, anvisningar och system se till att direktivet genomförs effektivt i dess verksamhet. Skatteförvaltningen ska beakta bl.a. följande ändringar i handräckningsdirektivet: deklarationer med information om tilläggsskatt ska lämnas i enlighet med standardmallen i bilaga VII och lämnas in genom automatiskt utbyte av upplysningar genom den så kallade *dissemination approach*-mekanismen (artikel 8 ae); statistiken över automatiskt utbyte av upplysningar ska lämnas till kommissionen varje år (artikel 8 b); samarbete mellan medlemsstaterna när det gäller rättelse, efterlevnad och verkställighet av deklaration med information om tilläggsskatt (artikel 9 a); inrättande av en effektiv mekanism för att säkerställa

att information som erhållits genom informationsutbyte och anmälningar utnyttjas (artikel 18), ett standardiserat dataöverföringsformat som fastställts av kommissionen för automatiskt utbyte av information i enlighet med artikel 26.2 i syfte att underlätta utbyte av information (artikel 20). bevaringstiden för uppgifter som erhållits genom automatiskt utbyte av upplysningar (artikel 22), när den behöriga myndigheten i en medlemsstat för första gången utbyter upplysningar enligt artikel 8 a e ska upplysningar om deklaration med information om tilläggsskatt utbytas senast sex månader efter utgången av tidsfristen för deklaration med information om tilläggsskatt (artikel 27 d) samt ändringen av det automatiska utbytet av upplysningar om finansiella konton (artikel 8.3 a).

4.3 De huvudsakliga konsekvenserna

4.3.1 Allmänt om konsekvenserna

Propositionen utvidgar det automatiska utbytet av upplysningar i skatteärenden till uppgifter om minimiskatt. Det ändrade handräckningsdirektivet fungerar som ett sådant avtal mellan behöriga myndigheter som avses i artikel 44.1 b i minimiskattedirektivet, varvid det är möjligt att centraliserat lämna deklarationer med information om tilläggsskatt inom unionens område. Propositionen förenklar således de skattskyldigas anmälningsskyldighet och minskar den administrativa bördan för multinationella koncerner.

Konsekvenserna för informationsutbytet inom minimibeskattningen har bedömts i samband med det nationella genomförandet av minimiskattedirektivet. Minimibeskattningen är en omfattande helhet, vilket medför omfattande utredningar för de koncerner som omfattas av den och kostnader för att bygga upp rapporteringssystem i synnerhet i det inledande skedet av tillämpningen. Centraliserad rapportering kan dock anses minska ökningen av den administrativa bördan åtminstone i liten utsträckning.

4.3.2 Konsekvenser för de skattskyldiga

Syftet med propositionen är att möjliggöra automatiskt utbyte av upplysningar om minimiskatt inom EU, vilket innebär att koncernenheterna i stället för lokala deklarationer kan lämna in deklarationerna om tilläggsskatt centraliserat. Centraliserad deklaration kan anses minska den administrativa bördan för de skattskyldiga, då koncernens yttersta moderenhet eller någon annan deklarerande enhet kan lämna in en deklaration med information om tilläggsskatt för andra koncernenheters räkning.

När DAC9-direktivet och den standardmodell som utgör bilaga till handräckningsdirektivet noggrant följer det som överenskommits inom IF om utbyte av upplysningar om minimiskatt, kan utbytet av upplysningar om minimiskatt i fråga om EU-länder och tredjeländer skötas i samma förfarande.

4.3.3 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

Det föreslås att utbytet av upplysningar om minimiskatt genomförs via EU:s gemensamma datakommunikationsnät med hjälp av ett XML-schema som OECD utvecklat för utbyte av upplysningar om minimiskatt. Skatteförvaltningen kan till denna del bedömas ha tekniska färdigheter och förutsättningar att genomföra utbytet av upplysningar om minimiskatt inom den föreslagna tidtabellen. Ibruktagandet av minimibeskattningen till exempel inom Skatteförvaltningens informationssystem, rapportering och utbyte av upplysningar har redan framskridit långt så att man ska kunna tas emot och utbyta upplysningar under 2026. Skatteförvaltningen måste dessutom skapa ett nytt informationsflöde för utnyttjande av de

uppgifter som fås och integrera de nya uppgifterna i riskhanteringen och riskkontrollen i samband med beskattningen. Skatteförvaltningen har flera års erfarenhet av att samla in och utnyttja uppgifter från fall till fall och samtidigt uppgifter av masskaraktär i beskattningen. Skatteförvaltningen kan också till denna del bedömas ha teknisk beredskap och förutsättningar att genomföra de åtgärder som direktivförslaget förutsätter.

5 Alternativa handlingsvägar

5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

DAC9-direktivet ger inte medlemsstaterna något egentligt nationellt handlingsutrymme i fråga om automatiskt utbyte av upplysningar om minimibeskattningen inom unionens område. Finland måste genomföra DAC9-direktivet till den del som vår nationella minimiskattelag inte redan innehåller de bestämmelser som ingår i direktivet.

När det gäller genomförandet av DAC9-direktivet finns det nationellt handlingsutrymme endast i fråga om den deklaration med information om tilläggsskatt som de stora inhemska koncernerna använder. Helt inhemska koncerner omfattas inte av tillämpningsområdet för internationellt utbyte av upplysningar, ingen annan stat har med andra ord rätt att ta emot uppgifter om en koncern som är verksam endast inom en stats territorium. Medlemsstaterna kan om de så önskar använda samma standardmall i bilagan till handräckningsdirektivet för inhemska koncerners del som för lämnande av upplysningar om internationella koncerners minimiskatter, men staterna kan också om de så önskar använda en annan mall för insamling av uppgifter när enhetlighet inte behövs på grund av avsaknaden av internationellt utbyte av upplysningar. Anmälningsskyldigheterna enligt Finlands minimiskattelag är motsvarande såväl för stora inhemska som för internationella koncerner.

5.2 Handlingsmodeller som planeras eller används i andra medlemsstater

Medlemsstaterna ska utfärda de lagar och andra författningar som DAC9-direktivet förutsätter före utgången av 2025. Det danska skatteministeriet (Skatteministeriet) offentliggjorde den 1 juli 2025 ett lagförslag som syftar till att införliva DAC9 i dansk lagstiftning. Förslaget var på remiss 1.7.–21.8.2025.⁹ Sveriges finansministerium publicerade den 4 juli 2025 en promemoria med förslag till bland annat genomförandet av DAC9-direktivet. Bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 april 2026.¹⁰

6 Remissvar

På grund av propositionens brådskande natur har man varit tvungen att avvika från de sedvanliga anvisningarna om remiss och hörande i samband med lagberedning. Propositionen har varit på remiss med en kortare tidsfrist än vanligt för att riksdagen ska ha möjlighet att behandla lagändringarna så att de kan träda i kraft senast den 1 januari 2026. Remissbehandlingen ordnades 12 september–26 september 2025.

⁹ <https://skm.dk/love/lovforslag/lovforslag-2024-2025/fra-hoeringsportalen-ikke-fremsat-for-folketinget-forslag-til-lov-om-aendring-af-minimumsbekatningsloven-og-andre-love>

¹⁰ <https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/departementsserien-och-promemorior/2025/07/utbyte-av-uppgifter-i-tillagsskatterapport-och-kompletteringar-av-forfarandet-av-tillagsskatt-for-foretag-i-stora-koncerner/>

Utlåtande begärdes av de ministerier, myndigheter, intresseorganisationer och företrädare för universitet som är centrala med tanke på propositionen samt av andra intressentgrupper, sammanlagt av 23 aktörer. Det kom in åtta utlåtanden om utkastet till proposition. Utlåtanden lämnades av justitieministeriet, arbets- och näringsministeriet, Centralhandelskammaren, Finlands advokater, Skatteförvaltningen, Företagarna i Finland rf, professor Juha Lindgren och docent Marianne Malmgrén. Justitieministeriet, arbets- och näringsministeriet, Finlands advokater, Skatteförvaltningen, Företagarna i Finland rf och docent Marianne Malmgrén meddelade att de inte har något att yttra i ärendet.

Utlåtandegivarna understödde allmänt ändringen och dess mål att minska den administrativa bördan för multinationella koncerner. Enligt ett annat utlåtandet vore det motiverat att man i konsekvensbedömningen i första hand fokuserar på konsekvenserna för Skatteförvaltningens verksamhet i stället för att fokusera på Skatteförvaltningens allmänna erfarenheter och beredskap att klara av ändringarna, eftersom de viktigaste konsekvenserna av ändringsförslaget i Finland gäller Skatteförvaltningen. Utlåtandet innehöll också en enskild teknisk observation om författningens innehåll samt en observation om den snäva tidtabellen för remissbehandlingen.

Det har gjorts mindre ändringar i propositionen efter remissbehandlingen.

7 Specialmotivering

1 §. Genomförande av direktivet. I paragrafen föreskrivs det om genomförandet av handräckningsdirektivet. Till paragrafen fogas en hänvisning till DAC9-direktivet, dvs. direktiv (EU) 2025/872. De bestämmelser i direktivet som hör till området för lagstiftningen ska iakttas som lag i Finland, om inte något annat följer av denna lag. Med detta avses att direktivet ska användas som tolkningskälla för genomförandelagen, om inte något annat föreskrivs i genomförandelagen.

2 §. Tillämpningsområde. I paragrafen beskrivs handräckningsdirektivets tillämpningsområde. Det föreslås att 11 punkten ändras på grund av den nya 12 punkten så att punkten i slutet ersätts med ett semikolon. Till paragrafen fogas en ny 12 punkt, enligt vilken det till tillämpningsområdet fogas anmälandet av en deklaration med information om tilläggsskatt till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat i Europeiska unionen på det sätt som förutsätts i handräckningsdirektivet.

3 §. Samarbetsformer. I paragrafen räknar man upp alla samarbetsformer enligt handräckningsdirektivet. Det föreslås att 9 punkten ändras på grund av den nya 10 punkten så att punkten i slutet ersätts med ett semikolon. Till paragrafen fogas en 10 punkt, enligt vilken en deklaration med information om tilläggsskatt genom automatiskt utbyte av upplysningar betraktas som samarbetsform mellan medlemsstaterna.

8 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2026.

9 Verkställighet och uppföljning

Propositionen hänför sig till genomförandet av den ändring som gjorts i handräckningsdirektivet och finansministeriet underrättar Europeiska kommissionen om de bestämmelser som utfärdas för att genomföra direktivet.

10 Förhållande till andra propositioner

Propositionen hänför sig till regeringens proposition med förslag till lag om skyldighet för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster att lämna upplysningar i fråga om beskattning och till ändring av vissa lagar (RP 84/2025 rd), genom vilken DAC8-direktivet föreslås bli genomförd. I bägge propositionerna föreslås det att 1–3 § i handräckningsdirektivet ändras i fråga om direktivets genomförande, tillämpningsområde och samarbetsformer.

Kläm

Eftersom direktivet om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (EU) 2025/872 innehåller bestämmelser som föreslås bli genomförda genom lag, föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet (185/2013) 1 § 1 mom., 2 § 11 punkten och 3 § 9 punkten, sådana de lyder i lag 1271/2002, samt fogas till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1703/2015, 1488/2016, 1561/2019 och 1271/2022, en ny 12 punkt och till 3 §, sådan den lyder i lagarna 1488/2016 och 1271/2022, en ny 10 punkt som följer:

1 §

Genomförande av direktivet

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, nedan *handräckningsdirektivet*, sådant det lyder senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2025/872 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, ska iaktas som lag, om inte något annat följer av denna lag.

2 §

Tillämpningsområde

I enlighet med denna lag och handräckningsdirektivet

- 11) rapporteras inträffade uppgiftsincidenter till kommissionen,
- 12) lämnas upplysningar om deklaration med information om tilläggsskatt till berörda behöriga myndigheter i andra medlemsstater i Europeiska unionen på det sätt som förutsätts i handräckningsdirektivet.

3 §

Samarbetsformer

Samarbetet omfattar

- 9) lämnande av upplysningar om rapporteringspliktiga säljare genom automatiskt utbyte av upplysningar,
 - 10) lämnande av upplysningar om deklaration med information om tilläggsskatt genom automatiskt utbyte av upplysningar.
-

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

Helsingfors den 9 oktober 2025

Statsminister

Petteri Orpo

Finansminister Riikka Purra

Lag

om ändring av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet (185/2013) 1 § 1 mom., 2 § 11 punkten och 3 § 9 punkten, sådana de lyder i lag 1271/2002, samt

fogas till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1703/2015, 1488/2016, 1561/2019 och 1271/2022, en ny 12 punkt och till 3 §, sådan den lyder i lagarna 1488/2016 och 1271/2022, en ny 10 punkt som följer:

Gällande lydelse

1 §

Genomförande av direktivet

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, nedan *handräckningsdirektivet*, sådant det lyder senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2021/514 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, ska iakttagas som lag, om inte något annat följer av denna lag.

2 §

Tillämpningsområde

I enlighet med denna lag och *handräckningsdirektivet*

11) rapporteras inträffade uppgiftsincidenter till kommissionen.

Föreslagen lydelse

1 §

Genomförande av direktivet

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, nedan *handräckningsdirektivet*, sådant det lyder senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2025/872 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, ska iakttagas som lag, om inte något annat följer av denna lag.

2 §

Tillämpningsområde

I enlighet med denna lag och *handräckningsdirektivet*

11) rapporteras inträffade uppgiftsincidenter till kommissionen,

12) lämnas upplysningar om deklaration med information om tilläggsskatt till berörda behöriga myndigheter i andra medlemsstater

Gällande lydelse

3 §

Samarbetsformer

Samarbetet omfattar

9) lämnande av upplysningar om rapporteringspliktiga säljare genom automatiskt utbyte av upplysningar.

Föreslagen lydelse

i Europeiska unionen på det sätt som förutsätts i handräckningsdirektivet.

3 §

Samarbetsformer

Samarbetet omfattar

9) lämnande av upplysningar om rapporteringspliktiga säljare genom automatiskt utbyte av upplysningar,
10) lämnande av upplysningar om deklaration med information om tilläggsskatt genom automatiskt utbyte av upplysningar.

Denna lag träder i kraft den 20 .